



Ziua de după

# Coronavirus

De ce COVID-19 este o chemare la trezirea globală

Michael Laitman, PhD

# Cuprins

<b>Introducere</b>	<b>3</b>
<b>Capitolul 1: De la indiferență la panică</b>	<b>4</b>
<b>Capitolul 2: Interdependența</b>	<b>6</b>
<b>Capitolul 3: De ce?</b>	<b>9</b>
<b>Capitolul 4: Vaccinul suprem</b>	<b>17</b>
<b>Capitolul 5: O lume nouă</b>	<b>21</b>

# Introducere

Priveam emoționat spectacolul oferit de italienii consemnați la domiciliu care cântau în cor din balcoane, când am realizat faptul că ne aflăm în pragul unei ere noi care va intra în istorie ca un punct de cotitură în evoluția umanității. Coronavirusul a intrat ca o furtună în viețile noastre. Ne-a prins cu garda jos, nepregătiți pentru auto-descoperirea iminentă și analizele ulterioare.

Panica și neajutorarea în fața răspândirii rapide a acestuia, a marcat nașterea unei lumi noi. Nici un alt fenomen nu ne-a perturbat viețile așa cum a făcut-o acest virus. O particulă minusculă, aproape invizibilă, a pus bețe-n roate infrastructurii noastre socio-economice globale, consemnându-ne la domiciliu pe termen nedefinit.

Pe vremuri eram terifiați de amenințările teroriste, de războaiele mondiale nucleare, acum suntem stupefiați în fața acestui virus care nu este deschis nici la negocieri și nici la înțelegeri.

Starea de urgență globală în care am intrat ne cere să ne analizăm profund, la nivel individual, statal, dincolo de granițe și culturi. Deocamdată nu putem estima mărimea și impactul transformării induse de virus, dar, în întreaga lume, se simt fiorii unei epoci noi.

*Ziua de după Coronavirus: De ce COVID-19 este o chemare la trezirea globală, examinează procesul în care a intrat omenirea din perspectiva înțelepciunii Cabalei, pe care am studiat-o și am predat-o mai mult de patruzeci de ani. În Cabala am descoperit fundația fiecărei provocări cu care ne confruntăm în viață. Am fost instruit de învățătorul meu, cabalistul Baruch Shalom HaLevi Ashlag (1907-1991), cunoscut sub numele “Rabaș,” fiul și discipolul celui mai mare cabalist al secolului douăzeci, Yehuda Ashlag (1885-1954), care a primit numele “Baal HaSulam” (în ivrit, “Stăpânul scării”) de la comentariul său “Sulam” (“Scara”), pe marginea cărții Zohar.*

**“Forțele negative care apar în situația curentă sunt motivul pentru care progresează umanitatea. Ele o urcă pe treptele scării. Își îndeplinesc sarcina cu mare responsabilitate, conducând omenirea la starea finală, cea mai dezirabilă a evoluției sale, liberă de rușine și dezonoare.” - Baal HaSulam, Națiunea.**



# De la indiferență la panică

Am auzit prima oară de coronavirus din știrile de importanță minoră, care relatau despre izbucnirea unei viroze într-o țară îndepărtată – China. Pe atunci nici nu visam că aceasta va avea un impact dramatic asupra vieților noastre, așa că am mers mai departe.

La început, călătorii sosiți din țările asiatice erau supuși auto-carantinei. Mai târziu, au început să fie anulate zborurile spre estul Asiei și călătorii care se întorceau din anumite zone erau obligați să intre într-o perioadă de carantină la domiciliu. Dar chiar și atunci nu aveam idee cu privire la ce va reprezenta pentru noi virusul și ce va urma să se întâmple. Eram îngrijorați mai ales de soarta produselor chinezești cărora urma să le ducem lipsa.

Cine s-ar fi gândit că o epidemie declanșată într-o provincie îndepărtată din China, va deveni o pandemie globală care ne va bate la ușă? Mulți dintre noi am auzit despre « efectul fluture », în care o perturbare mică apărută într-un colț al lumii, are consecințe în alte părți, dar am considerat că este doar un concept filozofic, metaforic.

În prima fază a pandemiei, când încă nu conștientizăm potențialul global de creștere și distrugere al virusului, unii dintre noi am considerat măsurile autoritare luate ca fiind excesive, căci coronavirusul nu părea mai periculos decât o simplă răceală. Rata mortalității era relativ scăzută și virusul ataca mai ales segmentele fragile ale populației. Nu ne era clar de ce ar trebui să ne fie restricționată libertatea de mișcare.

Următoarea fază a demonstrat o accelerare a împrăștierii pandemiei, cu o creștere accentuată a numărului de infectări și decese. Țările au fost cuprinse de un val de frică, insecuritate, anxietate și panică. Mulți oameni s-au simțit pierduți, pe măsură ce carantina a devenit o realitate în tot mai multe țări.

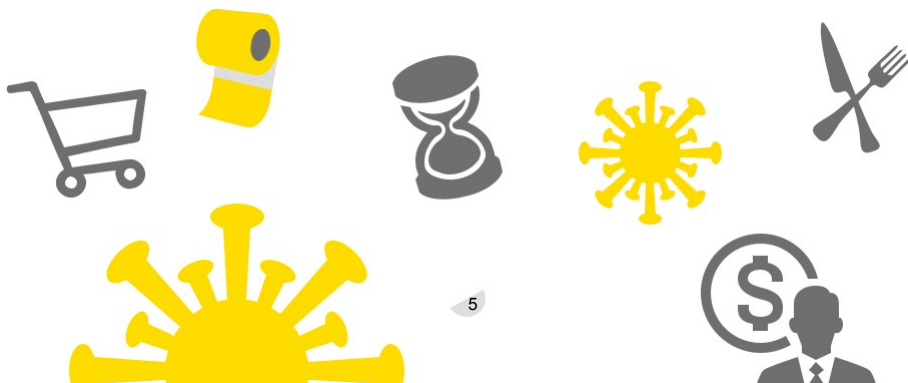
În mod natural, ni s-au activat instinctele de bază, de supraviețuire. Am devastat supermarketurile, le-am golit rafturile și ne-am umplut cămărilor. Hârtia igienică s-a epuizat. Ouăle au devenit o raritate. În același timp, rețelele sociale s-au umplut de glume pline de anxietate deghizată.

Am devenit dintr-o dată suspicioși. Respectam cu toții indicațiile ministerului sănătății, sau nu? Pe unde am umblat? Cu cine am intrat în contact? Suntem oare meticuloși cu igiena noastră? Și oricine era prins strănutând sau tușind, devenea pe loc un pericol sanitar și un risc la adresa bunăstării generale.

Liderii lumii s-au trezit prinși în discuții frenetice interminabile, concentrate pe prevenirea împrăștierii virusului și a colapsului economic. Controversele de ieri, diferențele sociale, chiar și amenințările nucleare sau teroriste s-au dat la o parte în fața noii probleme apărute.

Dacă în trecut ne preocupa modelul mașinii pe care urma s-o cumpărăm, locul în care ne vom petrece vacanța sau ce pantofi sunt la modă, azi, o dată cu globalizarea pandemiei, am fost introduși într-o nouă realitate și puși în fața unor întrebări serioase despre modul în care ne vom asigura necesarul vieții.

Vom avea ce să mâncăm săptămâna viitoare sau aprovizionarea cu hrană va înceta? Dacă suntem suficient de norocoși să mai avem o slujbă, cât va mai dura ea? De asemenea, ce se va întâmpla dacă mâine nu ne vom mai permite să plătim pentru alimente, chirie, ipotecă sau orice alte împrumuturi și datorii?



# 2

## Interdependența

Acest virus ne-a scos în evidență slăbiciunea și micimea în fața naturii imense, atotputernice. Este ca și cum natura, ca un rechin uriaș, și-ar deschide larg fălcile și noi, oamenii ne-am ghemui de frică într-un colț.

În plus, coronavirusul revelează interdependența noastră strânsă, chiar dacă este una negativă. Cu alte cuvinte, ne putem infecta unul pe altul printr-un simplu contact, de la o strângere de mână și până la respirația într-un spațiu comun. Este nevoie doar de un moment de iresponsabilitate, de o neglijare inocentă sau intenționată a regulilor ministerului sănătății și cineva aflat în apropiere poate lua boala.

În secolul 21 ne-am obișnuit să comunicăm cu ușurință cu toți oamenii din lume, să cumpărăm online, să zburăm tot mai des, dar și să fim la curent cu tot ce se întâmplă pe planetă. În ciuda acestor lucruri, nu ne-am imaginat adevărata magnitudine a unei astfel de conectivități: legături reciproce întretesute în omenire și imposibil de desfăcut.

Coronavirusul a demonstrat faptul că problema cuiva aflat într-o zonă îndepărtată poate deveni foarte repede problema noastră. În anii trecuți, politicienii, economiștii și șefii de state au început să spună că noi, umanitatea, ne găsim în aceeași barcă. Apoi, dintr-o dată, împreună cu izbucnirea pandemiei, conceptul interdependenței globale a devenit o realitate tangibilă.

Într-adevăr, coronavirusul a scos în evidență rețeaua de influențe reciproce care trăiește și respiră între noi. Rețeaua a existat și înainte de apariția virusului, însă nu am fost conștienți de ea și nici nu a constituit un factor de interes în viața noastră.

“Interdependența ne expune pe noi toți, indiferent unde trăim, într-un mod fără precedent,” a scris fostul secretar general al NATO, Javier Solana, în urmă cu aproape zece ani în articolul său, “[Noua gramatică a puterii](#),” împreună cu Daniel Innerarity, profesor de filozofie socială și politică la universitatea din Țara Bascilor. În articol, Solana și Innerarity dezvoltă pe larg subiectul interdependenței noastre, trăgând concluzia că este necesar să ne schimbăm în mod fundamental atitudinea față de semenii noștri în lumina acestei interdependențe profunde:

**“Gândiți-vă la schimbările climaterice; la riscul proliferării armelor nucleare; la amenințările teroriste [...]; la efectele colaterale ale instabilității politice; la repercusiunile economice ale crizelor financiare; la epidemii (al căror risc crește o dată cu mobilitatea și comerțul liber); și dintr-o dată apare panica alimentată de canalele de media. [...] Nimic nu este complet izolat. [...] Problemele altora devin problemele noastre, nu le mai putem trata cu indiferență și nici cu speranța că vom putea câștiga ceva din ele. [...] Trebuie să învățăm o nouă gramatică a puterii în lume, alcătuită în principal din binele comun – sau din răul comun – și nu din interesul personal sau national.”**

Legile rețelei în care trăim au început să se impună cu forța. Departamentele de sănătate ale națiunilor au devenit noii legiuitori și legi noi au fost stabilite. Mai întâi a fost interzis contactul uman direct. Apoi au apărut alte reguli, de păstrare a unei distanțe minime de doi metri față de ceilalți, de folosire a măștilor și mănușilor și de auto-carantină pentru cei care au fost în contact direct cu un pacient confirmat cu COVID-19. A urmat apoi un proces treptat de oprire a activităților sociale.

Zilele au trecut și numărul celor spitalizați a crescut tot mai mult, a apărut îngrijorarea că sistemul de sănătate s-ar putea prăbuși. Nu ne puteam nici măcar imagina o astfel de situație. Aceste circumstanțe ne-au făcut să înțelegem că doar acționând cu responsabilitate personală și mutuală putem limita împrăștierea rapidă a virusului.

În lumea de dinaintea coronavirusului, responsabilitatea reciprocă era doar un slogan simpatic, similar cu „iubește-ți aproapele ca pe tine însuși” – ceva prețios dar pe care nimeni nu se gândea să-l implementeze vreodată. În unitățile de luptă, soldații sunt antrenați să mențină o astfel de conexiune pentru a supraviețui, dar dincolo de cadrul militar, responsabilitatea reciprocă este doar un ideal abstract.

**Coronavirusul a clarificat faptul că „responsabilitatea reciprocă” este mult mai mult decât o expresie frumoasă: ne putem infecta unii pe alții, de aceea suntem obligați să fim responsabili reciproc, unii pentru alții.** Nu are importanță dacă ne place sau nu, dacă înțelegem sau nu, cel care se poartă iresponsabil îi va trage și pe alții după el, într-o reacție în lanț fără sfârșit, punându-ne pe toți în pericol.

În multe țări, oamenii diagnosticați cu COVID-19 au fost expuși public. Locurile pe unde au trecut au devenit subiect de analiză epidemiologică și tuturor li s-a cerut să verifice dacă nu cumva s-au aflat acolo în anumite momente din timp. Dacă s-au aflat acolo, trebuiau să raporteze acest lucru autorităților și să intre în auto-carantină la domiciliu. În acest fel, coronavirusul le-a impus tuturor oamenilor legea responsabilității personale și mutuale. Modul de răspândire a virusului ne-a învățat că, în această eră globală, individul, oricine ar fi el, are o influență extraordinară.

Timpul a trecut și restricțiile s-au înăsprit. Lumea s-a oprit, străzile s-au golit și au început să apară întrebări tulburătoare: Ce va urma? Când se va termina pandemia? Ce a provocat toată această situație? Ce-am făcut să merităm așa ceva?



# 3

## De ce ?

În timp ce ne limităm să stăm în casele noastre, postările au început să circule pe social media cu diverse teorii despre cauza virusului: de la umanitatea care distruge natura până la oameni care păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu. Oamenii din întreaga lume au căutat o explicație despre ce a cauzat acest fenomen paralizant care ne-a prins complet descoperiți.

La o primă evaluare, întrebarea de ce a apărut coronavirusul poate suna cam copilărească - sau ar putea fi respinsă cu ușurință ca fiind filozofică, mistică sau religioasă - din moment ce pandemiile nu sunt un subiect nou. De exemplu, gripa spaniolă din 1918 și multe alte pandemii de-a lungul istoriei au eliminat populații întregi. Cu toate acestea, atunci când privim situația prin perspectiva înțelegerii legilor naturii, așa cum este descris de înțelepciunea Cabalei, atunci putem arunca lumină și un nou mod de a gândi asupra a ceea ce se desfășoară cu adevărat în viața noastră.

Potrivit Cabalei, care explorează crearea și evoluția indivizilor, a societăților, a umanității și a naturii în ansamblu, **sistemul de interdependență umană este factorul decisiv din spatele fiecărei probleme de sănătate, emoțională, socială, economică sau ecologică.**

Deși am putea să identificăm cauzele biologice din spatele focarului de coronavirus, dacă îl vom studia doar la nivel biologic, nu vom înțelege că orice cauză biologică este o consecință a unei cauze mult mai profunde.

Coronavirusul este ca un puzzle. Rezolvarea acestui puzzle nu înseamnă altceva decât dezvăluirea unei invitații la următorul nivel al evoluției umane.

## Conexiunea susține evoluția

Înțelegerea noastră despre lume provine din faptul că descoperim tot mai multe legi ale naturii, pe măsură ce umanitatea progresează. În lumea antică, am învățat cum să procesăm anumite pietre ca să obținem fier, cupru și diverse metale și cum să transformăm materiile prime în alimente și băuturi, cum ar fi pâinea și vinul.

Ulterior, oamenii de știință au descris elementele fundamentale ale naturii în diferitele științe, cum ar fi fizica, chimia și biologia și au formulat diverse legi și teorii, cum ar fi legea gravitației, legile energiei, efectele energiei asupra diverselor materiale, și așa mai departe. Descoperirea de legi și teorii mai noi le-a contestat adesea pe cele pe care le știam, cum ar fi teoria relativității lui Einstein în raport cu teoriile fizicii clasice acceptate pe scară largă până atunci.

Tot ceea ce ni se întâmplă și întreaga noastră dezvoltare se desfășoară în cadrul legilor naturii. Înțelegând cum și de ce natura operează astfel, putem înțelege și numeroase fenomene care au loc în viața noastră, inclusiv pandemia provocată de coronavirus. Înțelepciunea Cabalei subliniază legăturile dintre diversele niveluri ale naturii.

Este așa cum explică Baal HaSulam în articolul său, [„Libertatea”](#):

**„Există o legătură generală între toate elementele realității din fața ochilor noștri [...] ceea ce înseamnă că fiecare creatură din lume din cele patru tipuri - mineral, vegetal, animal și vorbitor - respectă legea cauzalității, prin cauză și efect. [...] Acest lucru este evident pentru toți cei care examinează comportamentul naturii dintr-un punct de vedere pur științific, fără să devieze de la acesta.”**

Toate părțile realității sunt interrelaționate. Fiecare acțiune are un impact sistemic. În plus, pe parcursul evoluției, conexiunile dintre părțile realității devin din ce în ce mai sofisticate. Evoluția descrie procesele de dezvoltare ale ființelor vii, din elemente discrete în forme de viață complexe bazate pe colaborări. Prin urmare, din legătura dintre compuși, a evoluat celula vie.

Unitățile de bază ale vieții au format ulterior mai multe conexiuni pentru a dezvolta forme de viață multicelulare la nivel vegetativ și animal.

De asemenea, umanitatea a evoluat în urma acestei tendințe de conectivitate crescândă. Până acum aproximativ 100 de ani, eram în primul rând conectați la mediul fizic în care am crescut, în timp ce astăzi suntem conectați la un mediu mult mai larg. Dorișta de a ne dezvolta și de a progresa ne-a determinat să creăm mijloace pentru a permite dezvoltarea conexiunilor între oameni, țări și națiuni. Trenul, telegraful, radioul și telefonul au conectat oamenii de la distanță, iar internetul a fost pus la dispoziția tuturor. Această tendință de conectare a făcut lumea mai mică și mai accesibilă.

Biologul evolutiv și futurologul Dr. Elisabet Sahtouris descrie modul în care evoluția împinge natura spre diversificare și individualizare, ducând de fiecare dată la conflict, care este apoi rezolvat prin colaborare și stabilirea conexiunii la un nivel mai avansat. În consecință, procesul prin care lumea a devenit un mic sat global nu este întâmplător: este o etapă naturală în evoluția civilizației spre o formă mai mare de conexiune.

Cabaliștii descriu acest proces de dezvoltare în direcția creșterii conexiunii ca **o lege a naturii, o forță generală care operează în sistemul naturii, făcând-o mai interconectată prin crearea de legături și rețele mai avansate.**

În limbajul special al cărții Zohar, în porțiunea *Toldot (Generații)*, acest proces este explicat astfel:

**„Așa cum corpul omului se împarte în organe și toate stau nivel peste nivel, constituindu-se unul deasupra celuilalt și formează un singur corp, la fel este și lumea, ceea ce înseamnă că toate creațiile din lume sunt multe organe care se sprijină unul pe celălalt și toate alcătuiesc un corp. Și când vor fi corectate, vor fi de fapt un singur corp. ”**

Astăzi tot mai mulți oameni de știință vorbesc despre lume ca despre un fel de „super-organism”, referindu-se la ea ca la o entitate unitară și unică. Responsabilitatea reciprocă impusă de coronavirus face ca existența acestui super-organism să fie evidentă.

Părțile naturii, inclusiv ființele umane, sunt interconectate prin nenumărate relații.

Lumea s-a schimbat. Dintr-o lume individualistă în care fiecare acționează izolat față de ceilalți, am trecut într-o **lume globală și integrală**, în care toți suntem interconectați în mod sănătos, ecologic, economic, politic și social.

Global înseamnă unul - întreg.

Integral înseamnă interconectat, unde toate părțile sunt interdependente, fără excepție.

Cu toate că nu putem încă digera starea noastră globală și integrală, nu aduce nici o modificare a faptului că acesta este sistemul în care existăm.

Totul în natură este legat. Profunzimea acestei conexiuni se va descoperi din ce în ce mai mult pe măsură ce vom continua cercetarea sistemului complet al naturii prin înțelepciunea Cabalei. Viețuirea durabilă într-un sistem de acest fel, în care rețeaua de conexiuni se strânge din ce în ce mai mult, necesită o schimbare în gândirea și comportamentul nostru.

## Incompatibilitatea cu lumea conectată

Coronavirusul, o particulă biologică, a apărut exact în mijlocul cursei noastre de șobolani, la apogeul conectivității noastre avansate. Trăim în societăți multiculturale. Am dezvoltat o economie globală. Ne deplasăm liber în jurul planetei, iar această conectivitate a devenit combustibilul care a transformat un virus minuscul apărut în China într-o pandemie globală.

Spre deosebire de tendința evolutivă care dezvoltă părțile naturii spre integrare, complementaritate și conexiuni mai elaborate, ființa umană are un mecanism inherent care funcționează în conformitate cu un set de legi opuse. Acest mecanism favorizează separarea și nu ne permite să ne percepem ca fiind părți ale unui sistem, în care bunăstarea noastră personală derivă din bunăstarea întregului.

Acest mecanism este definit în Cabala ca „egoism” și este format din mai multe straturi.

Cel mai de bază strat al egoismului ne face să comparăm constant bunurile și realizările noastre cu cele ale altora. Ne comparăm casele, vehiculele, carierele, copiii, veniturile, statutul economic și social, precum și multe alte variabile, iar ambiția noastră persistentă este să ne simțim mai bine decât alții.

Drept urmare, nu ne putem mulțumi pur și simplu cu ceea ce cere corpul nostru pentru a trăi o viață echilibrată. În schimb, pe lângă nevoile noastre trupești, simțim o tendință din ce în ce mai mare de a-i exploata pe alții în beneficiul personal. Prin urmare, spre deosebire de orice altă creatură, noi oamenii folosim resursele și mediul nostru într-un mod dezechilibrat.

**„Natura egoismului este dată de faptul că modul său de utilizare îl face foarte limitat, fiind mai mult sau mai puțin obligat să-și însușească o natură controlată de ura și de exploatarea altora pentru a-și ușura propria existență. Mai mult, nu este o ură abstractă, ci una care se manifestă în faptele în care un prieten abuzează de altul pentru propriul beneficiu și care devine treptat tot mai întunecată, prin înșelăciune, furt, jaf și omor. Acesta se numește „egoism îngust”. ” - Baal HaSulam, *The Nation*.**

Același mecanism se manifestă și la nivel internațional. Dorința de a controla și de a exploata teritoriile, resursele și oamenii, a fost în spatele celor mai mari războaie ale istoriei, a format și distrus imperii întregi.

Cu cât am evoluat mai mult, cu atât am simțit forța de opoziție, asemănătoare războiului, dintre forța naturii - cerând o legătură mai calitativă - și mecanismul nostru egoist interior - insistând pe beneficiul unui individ, al unui grup, al unei națiuni sau al unui imperiu în detrimentul altora.

Unicitatea epocii noastre actuale constă în tensiunea colosală dintre puterea interdependenței, care ne împinge să ne conectăm din ce în ce mai mult, și puterea egoismului îngust, care trage în direcția opusă.

Înainte de atacul coronavirusului, eram la marginea unui abis: relații internaționale încărcate, războaie comerciale vicioase, creșterea anxietății

războiului nuclear și atacuri teroriste aproape de rutină care ucideau și răneau în mod regulat oameni nevinovați din întreaga lume.

Aceste fenomene ar fi trebuit să sune o alarmă care să ne avertizeze că felul nostru egoist de viață nu mai este adecvat vieții într-un sistem interdependent și că, dacă nu va exista nicio transformare, sistemul se va prăbuși.

## Mediul ecologic

Atitudinea noastră de a ne servi de tot ceea ce ne înconjoară a adus de asemenea multe daune ecologice. Fiecare dintre noi am încercat să ținem pasul cu ceilalți, dorințele noastre de a deveni mai bogați și de a obține mai mult statut social, putere și control asupra altora, ajungând astfel la o competiție de neînchipuit în care am exploatat resursele naturale până la epuizare.

Astăzi, dovada fără echivoc a influenței noastre distructive asupra ecologiei a apărut în diverse rapoarte ecologice și ne-a făcut mult mai conștienți de acest fapt. Dar nu acesta este miezul problemei.

De ce? Pentru că atitudinea noastră exploatatatoare față de natură este doar rezultatul relațiilor noastre egoiste, a dorinței fiecăruia de a fi deasupra celorlalți. Ego-ul ne determină să vedem totul în jurul nostru ca pe un mijloc pentru a ne atinge obiectivul, restrângând și distorsionând perspectiva noastră asupra părților minerale, vegetale, animale și umane ale naturii.

**Cu toate acestea, natura este un sistem integral care leagă toate părțile sale împreună și nici o parte individuală nu poate prelua controlul.** Atunci când umanitatea nu respectă regulile sistemului, care necesită o complementaritate sistemică și reciprocă, contrastele din sistem se pot manifesta sub tot felul de forme și niveluri, precum cutremure, uragane, invazie de lăcuste sau COVID-19.

Prin urmare, este o greșeală să ne gândim că problemele noastre se vor termina atunci când vom găsi vaccinul sau leacul pentru coronavirus. Dacă nu reușim să vedem imaginea de ansamblu și ne continuăm comportamentul

nostru de exploatare care ne-a caracterizat până în prezent, atunci chiar dacă se găsește o soluție pentru virusul actual, acesta va fi probabil urmat de un virus mai puternic sau de o altă lovitură din natură.

Astfel, trebuie să redefinim natura conexiunilor umane, deoarece suntem cele mai dezvoltate ființe ale naturii. Îmbunătățirea conexiunilor noastre ne va afecta atitudinea față de tot ceea ce ne înconjoară și ne va aduce beneficii în toate domeniile.

## Conectivitatea avansată a naturii

**„Importanța valorii puterii voinței omului și cât de crucial este gradul său în realitate, urmează a fi dezvăluite în lume prin secretele Torei (Cabala). Iar această revelație va fi o încoronare a tuturor științelor.”** - Rav Abraham Isaac Kook, *Orot HaKodesh (Lights of Sanctity)*.

Conexiunile dintre diferitele niveluri ale naturii sunt cu mult peste cele pe care le percepem. Natura este un câmp de forță generală în care există toți constituenții și interacțiunile lor particulare. În acest sistem funcționează diverse forțe, de la cele fizice, chimice și biologice până la cele ale gândurilor și dorințelor. Cu cât forța din sistem este mai calitativă, cu atât este mai ascunsă, mai subtilă și mai influentă.

Atitudinile, gândurile și dorințele provoacă o reacție în sistem în funcție de congruența sau incongruența lor cu forța naturii care împinge spre complementaritate între părțile sale. Prin urmare, gândurile noastre, atitudinile noastre față de ceilalți, separarea sau legătura noastră, toate influențează sistemul natural. Influența lor depășește relațiile noastre sociale, răspândindu-se pe toate nivelurile naturii. De ce? Deoarece sistemul este integral, interconectat, interdependent.

Înțelepciunea Cabalei a dezvăluit de mult că **atunci când oamenii se străduiesc să se rănească unii pe alții, relațiile lor negative afectează întregul sistem al naturii**. Aceasta se întâmplă, chiar și fără a întreprinde nicio acțiune dăunătoare, gândul și dorința de a dăuna altora rupe deja complementaritatea reciprocă dintre părțile sistemului. Poate fi greu de înțeles, dar dorințele și gândurile noastre exercită o influență imensă în natură.





Cu toate acestea, roata evoluției se învârtiște, indiferent de disponibilitatea noastră de a ține pasul cu ea. Ea operează sistemic și, ca atare, rupe conexiunile anterioare, forțându-ne să creăm altele noi, integrale și mai avansate, care să fie compatibile cu lumea globală a secolului XXI.

Apariția coronavirusului ne-a clarificat și mai mult interdependența și responsabilitatea reciprocă. Ne-a arătat cât de ușor trece de la o persoană la alta, dintr-o țară în alta, nesocotindu-ne granițele, distanțele, statutul economic și orice alte distincții pe care le punem între noi.

De asemenea, dacă ne-am gândit că putem manipula legile naturii în avantajul nostru, acum este clar că am greșit. Natura este mult mai puternică decât noi și are reguli stricte. Când le vom înțelege și vom acționa în consecință, vom putea ieși din închisoarea noastră și vom intra într-o nouă realitate.



# 4

## Vaccinul suprem

„Fiecare individ va înțelege că beneficiul său și beneficiul colectivului sunt un singur lucru. În acest fel, lumea va ajunge la corectarea sa completă.” - Baal HaSulam, „[Pacea în lume](#)”.

Pe de o parte, relațiile noastre egoiste dăunează întregului sistem natural, dar, pe de altă parte, cunoașterea acestui lucru identifică exact ceea ce trebuie rezolvat pentru a aduce medicamentul final pentru toate bolile lumii. Cea mai semnificativă forță din natură este conexiunea umană. Dacă vom învăța cum să construim relații pozitive, vom avea un impact asupra acestui sistem în care, la toate nivelurile sale, este prezentă complementaritatea reciprocă.

Care este esența schimbării pe care trebuie să o sufere gândirea umană? Trebuie să adoptăm un nou mod de a gândi în afara modelului egoist, un mod care urmează liniile integrale ale gândirii naturii. Este o tranziție de la un mod de gândire care percepe individul ca separat și independent, la unul care percepe indivizii ca părți interconectate ale unei pânze holistice.

Modul în care gândim, fiind preocupați doar de grija pentru noi înșine, a devenit depășit în epoca noastră. Adică este nealiniat cu lumea interdependentă. Nu putem garanta bunăstarea și conduita noastră optimă în lume dacă o privim printr-o perspectivă îngustă, centrată pe sine.

Într-un sistem interdependent, toată lumea influențează și depinde de toată lumea. Prin urmare, grija de sine trebuie înlocuită cu grija pentru binele comun, pentru a asigura bunăstarea tuturor. Încă din anii 1940, Baal HaSulam a lămurit acest punct în articolul său „[Pacea în lume](#)”:

**„În generația noastră, când fericirea fiecărei persoane este alimentată de toate țările din lume, este necesar ca, în această măsură, individul să fie aservit întregii lumi, ca o roțiță într-un mecanism. Prin urmare, posibilitatea de a trăi bine, fericit și liniștit într-o țară anume este de neconceput atunci când nu este așa în toate țările din lume și invers. ”**

Pandemia de coronavirus ne învață o lecție foarte importantă în rețeaua noastră de conexiune și ne obligă să trăim într-un mod mai echilibrat, pe măsură ce împărțim între noi părți ale acestui sistem conectat. Ne arată că este imposibil să continuăm să trăim așa cum am făcut-o mai înainte.

Comportamentele și atitudinile noastre au nevoie de o schimbare majoră – trebuie să acceptăm umanitatea și natura ca pe un sistem integral unic, în cadrul căruia suntem celule și organe diferite. Mai simplu spus, toți suntem interconectați și interdependenți și, dacă nu avem grijă de toată lumea, nu putem supraviețui.

Cu cât vom înțelege mai curând evoluția naturii și ne vom adapta relațiile în consecință, cu atât vom putea evita potențialele suferințe viitoare. Mai mult decât atât, se așteaptă ca loviturile ulterioare să lovească mai greu decât coronavirusul dacă nu reușim să învățăm lecția noastră de data aceasta.

**„Ar fi mai bine pentru noi să luăm sub guvernarea și administrarea noastră legea dezvoltării, pentru că astfel vom scăpa de orice suferință pe care istoria dezvoltării ne-a pus-o deoparte.” - Baal HaSulam, „[Pacea în lume](#)”.**

## **Mintea integrală și emoția**

Pentru a înțelege ce înseamnă să funcționezi optim într-un sistem integral, ne putem uita la corpul uman. Imaginați-vă că dintr-o dată fiecare organ decide să facă ce vrea, indiferent de funcția sa necesară în menținerea sănătății și bunăstării organismului. Într-o astfel de situație, corpul nu poate exista. S-ar deteriora rapid și ar pieri. Funcționarea sistemică optimă necesită dobândirea unei noi minți și a unei emoții integrale.

Prin urmare, vaccinul suprem pentru fenomene precum pandemia globală implică adaptarea relațiilor noastre la legile naturii. Astfel, am fi înțelepți să stabilim responsabilitatea personală și reciprocă - pe care epoca acestui virus ne-o cere - ca lege a conexiunii în viața noastră de zi cu zi.

**Înțelegerea modului de întrepătrundere a legăturilor sănătoase dintre indivizi diferiți și chiar opuși este următorul nivel al evoluției umane.**

Crearea de relații potrivite legilor naturii necesită ca fiecare individ să cultive o legătură profundă cu ceilalți. Trebuie să dezvoltăm o sensibilitate la detectarea nevoilor reciproce, astfel încât să înțelegem ce putem face pentru a ne ajuta și a ne completa. Este o sarcină destul de complicată, dar oricine reușește să facă acest lucru poate simți chiar și azi, că tranziția către o nouă percepție este un adevărat câștig personal.

Dezvoltarea noastră spre a-i simți pe alții ne va permite să percepem bunăstarea altora, pe lângă propria noastră stare de bine personal. Viziunea noastră se va extinde și va ține cont de interesul comun, de a beneficia de noi înșine și de ceilalți ca un singur întreg. Drept urmare, percepția noastră asupra realității se va schimba. O lume întreagă de posibilități se va deschide în fața noastră, una care, mai devreme s-a aflat în afara atingerii noastre perceptive.

Într-o stare atât de avansată, ne vom raporta la lume cu intenția de a adăuga contribuția noastră unică. Toți vom calcula și ne vom folosi propria individualitate și unicitate pentru bunăstarea colectivului și nu pentru câștigul personal, detașat de ceilalți. Vom începe apoi să absorbim impresii mult mai largi dimprejurul nostru. Vom putea să ne conectăm între noi, să să percepem ceea ce simțim și gândim cu toții, extinzându-ne percepțiile și senzațiile pentru a deveni ființe sociale mai avansate. Cu cât îi vom influența pe ceilalți inspirându-i, încurajându-i și sprijinindu-i pentru a deveni conectați pozitiv unul cu celălalt, cu atât vom crește și ne vom transforma în ființe umane moderne iar valoarea noastră socială va crește.

Conștientizarea interdependenței și interconectării noastre va permite fiecăruia dintre noi să înțeleagă și să simtă cum îl influențează rețeaua, sistemul și cum poate câștiga dacă se gândește la bunăstarea întregului. Vom deveni mai conștienți de interdependența noastră inevitabilă și vom înțelege cum se manifestă ea în toate domeniile, în sănătate, societate, economie și politică. Vom putea, de asemenea, să definim cu exactitate care conexiune dăunează sistemului și care îi aduce beneficii. Orice definiție a succesului în viață am avea azi, ea se va schimba de la o extremă la alta.

În consecință, este de așteptat ca **evenimentele viitoare care vor avea ca scop transformarea noastră în ființe grijulii, mutual responsabile, să ne găsească în postura în care creăm noi instrumente care vor servi tranziției de la conștiința individuală la cea colectivă.** Astfel de instrumente ne vor ajuta să exersăm noua noastră atitudine și să ne califice pentru a înțelege și simți din ce în ce mai mult dorințele și gândurile altora.

Când calitatea relațiilor noastre va fi suficient de ridicată, fiecare persoană va câștiga un sentiment cu totul nou de siguranță, încredere, fericire și vitalitate. Sentimentul că oamenii din jurul nostru încearcă să ne ajute, să ne încurajeze, să ne inspire și să ne ridice starea de spirit, ne va elibera treptat de neîncetata preocupare pentru satisfacerea propriilor noastre nevoi - de anxietatea față de starea noastră personală și de viitorul nostru. Când inimile și mințile noastre vor fi eliberate de preocupările personale, vom putea realiza potențialul într-o măsură mult mai mare.

Această imagine perfectă a realității sună utopic sau naiv? S-ar putea într-adevăr. Dar gândiți-vă la cât de delirant ar fi sunat înainte de coronavirus să afirmăm că, în curând, aproape toate zborurile se vor opri, economia globală va ajunge la un blocaj cvazitotal, iar oamenii din întreaga lume vor fi consemnați în casele lor.

# 5

## O lume nouă

**„Planeta noastră este suficient de bogată pentru a ne hrăni pe toți, așa că de ce trebuie să ducem acest război tragic până la moarte, care ne-a întunecat viața timp de generații?”** Baal HaSulam, *Națiunea*.

Coronavirusul ne-a izolat în casele noastre și ne-a făcut să vedem cât de diferită poate părea lumea. Evident, nu eram pregătiți pentru pandemie. Ne-a șocat, însă, în timp, mulți dintre noi au găsit un anumit farmec în întoarcerea la sânul familiei.

Mulți au reînviat experiența vieții de familie, care s-a pierdut în cultura noastră consumeristă: mai multe momente de răs împreună, petrecerea timpului liber cu familia ascultând ce au de spus cei dragi, conectându-se cu grijile, speranțele și durerile lor.

Lumea pre-coronavirus pare, totuși, să ne facă semne de la distanță, amenințând că va reveni cu o forță reînnoită. În această conjunctură, ni se oferă o ocazie unică în viață pentru a face un tip special de introspecție. Acum ne putem întreba dacă dorim cu adevărat să revenim la acea viață pe care am părăsit-o.

Lumea pre-coronavirus a fost construită, nu în funcție de dorințele noastre și nici de cele ale copiilor noștri, ci conform regulilor sistemului economic modelat de egoismul uman.



A început să fie normal să muncim de dimineața până seara, fără să reușim uneori să ne acoperim cheltuielile de bază, dar grăbindu-ne să ne întâlnim copiii și soții la sfârșitul zilelor noastre istovitoare, nerăbdători să ne vedem.

Economia de astăzi se bazează pe consumerism: atât producția agresivă, cât și marketingul și, în cele din urmă, consumul au ca scop creșterea profiturilor, extinderea piețelor și stoarcerea consumatorilor într-o manieră tot mai sofisticată.

Consumerismul ne-a făcut să cumpărăm mașini noi, să ne renovăm bucătăriile și apartamentele, să cumpărăm mai multe cămăși, jachete, rochii și încălțăminte decât cele pe care le aveam. Ne-a făcut să plecăm în tot mai multe țări și să ieșim în tot mai multe restaurante. Întrucât ne-am obișnuit ca aceste activități să fie plăcerile vieții, ele ne-au făcut să ne simțim bine și cu cât ne umpleam mai mult viața cu ele, cu atât consideram că avem succes.

În numele obținerii unui statut materialist respectabil în acest sistem consumerist înrobitor, ne-am dedicat muncii grele, în urma căreia să câștigăm mulți bani cu care apoi să ne distrăm. Ne-am bucurat de vacanță în cele mai frumoase locuri din lume, dar întotdeauna ne-am întors la cursa de șobolani.

Apoi totul a înghețat.

Ca o mamă strictă care dorește să-și învețe copiii o lecție, astfel încât ei să devină mai înțelepți, natura și-a ridicat mâna fermă cu coronavirusul, spunându-ne: „Opriți tot ceea ce faceți! Duceți-vă în camerele voastre. Așezați-vă. Gândiți-vă la ce faceți. Nu vedeți tot răul pe care vi l-ați provocat? Nu vedeți că dacă continuați să faceți ceea ce faceți, veți sfârși mizerabil și veți înfrunta greutăți mult mai mari, mai târziu în viață? Vreau ca acum să te gândești serios la ceea ce ai cu adevărat nevoie și la ceea ce nu ai și sper că vei scăpa de tot ceea ce nu ai nevoie. Sper, de asemenea, că atunci când te voi lăsa să ieși din casă, vei relaționa mult mai bine cu tine și cu lumea în care te afli.” Acest virus ne schimbă. Ne-a lovit ca un tsunami și ne-a spălat murdăria acumulată în viețile noastre. Din ce în ce mai mulți oameni au început să ia în considerare cu seriozitate ceea ce este



cu adevărat important în viață, felul de lume în care ne dorim cu adevărat să trăim, faptul că goana după marje de profit tot mai mari și economia ar trebui să fie configurate astfel încât să ne satisfacă și să ne facă fericiți.

Valoarea „sacră” a vechii noastre paradigme a fost aceea de a produce, consuma și apoi arunca cât mai mult pentru a menține roțile mașinii în mișcare. Acum că am fost nevoiți să oprim toată această agitație, s-a deschis un spațiu pentru angajamente mai însemnate.

Ni s-a oferit timp și spațiu pentru a ne conecta mai calitativ, cu mai multă căldură și dragoste.

Ne putem conecta mai profund cu familiile noastre. De asemenea, putem acorda mai multă atenție vecinilor și prietenilor noștri, îi putem întreba ce se întâmplă în viața lor și a asculta răspunsurile.

Acum trebuie să ne gândim: Cum să construim o lume mai bună, o lume a relațiilor pozitive, în care sistemele sale vor susține realizarea fericirii comune? Imaginează-ți o clipă cum ar putea fi mass-media și politica dacă vom elimina concurența distructivă și interesele private.

Aceasta nu este o gândire opțională, ci o situație obligatorie.

Îmbunătățirea calității conexiunilor noastre este o cerință pe care natura și-a stabilit-o în procesul său de dezvoltare și va trebui să ne ajustăm la ea într-un fel sau altul. Dacă nu înțelegem legile naturii și continuăm să acționăm contra lor, vom primi astfel de răspunsuri care ne vor obliga să ne adaptăm la integritatea acesteia, așa cum se desfășoară astăzi evenimentele provocate de coronavirus.

O lume fundamental nouă este una în care oamenii vor învăța să se raporteze unii la alții la fel cum au grijă de ei înșiși.

E de înțeles că astfel de relații sunt dincolo de natura noastră și tocmai din acest motiv, înțelepciunea Cabalei - metoda de conectare - a fost revelată în generația noastră.

Când o legătură autentică devine valoarea supremă la care aspirăm, atunci când învățăm să cultivăm relații reciproce considerate, responsabile, susținătoare și iubitoare, vom simți că există o forță în natură care operează în același mod realitatea. Am căutat-o întreaga noastră viață, de-a lungul istoriei. Oamenii au numit-o „Dumnezeu”, „universul”, „natură” și multe alte nume și nu aveau habar despre ce sau unde se afla de fapt.

Acum putem descoperi că aceasta este **o forță de legătură și iubire**, este **sursoa vieții**. Această forță nu este nici în ceruri, nici în imaginația noastră. În schimb, ea curge în adâncul relațiilor noi, pozitive, pe care le vom construi, în atitudinile noastre de grijă față de celălalt.

Putem face un astfel de pas înainte împreună, doar împreună, cu toții ca unul singur. Ar trebui să evităm să privim înapoi și să nu reînviem niciodată vechea lume care ne aruncă unul împotriva celuilalt.

Dacă reușim să ne ajutăm reciproc, să mergem mai departe către o legătură din ce în ce mai pozitivă și sper că o vom face, atunci vom fi chiar recunoscători pentru coronavirus, deoarece vom vedea că a venit pentru a ne determina să pătrundem într-o lume mult mai bună.

Îmi doresc să avem forța și curajul de a face trecerea de la o situație fatidică la realitatea unei umanități conectate pozitiv.



**KABBALAH**  
Bnei Baruch Kabbalah  
Education & Research Institute

[kabbalah.info](http://kabbalah.info)

# “Totul se sprijină pe iubire”

Zohar, porțiunea [VaEtchanan \(Am pledat\)](#)